

въ сравнение съ тази въ селата и намалява въ сравнение съ 1900 година и близките до нея години. А смъртността между новороденитѣ въ селата презъ последнитѣ години се увеличава.

Отъ две годишна възраст на горе има голѣмо относително намаление въ смъртността и при двата пола. Въ сравнение съ смъртността къмъ 1900 година най-голѣмо е намалението за възраститѣ отъ 4 до 7 години. Смъртността за тѣзи възрасти е намалѣла съ повече отъ 50%. Подобрението намалява до къмъ 10 годишна възраст, следъ което пакъ се увеличава до 13 годишна възраст. Следъ тази възраст подобрението въ смъртността къмъ 1926 година, по отношение на тази къмъ 1900 год., прогресивно се намалява, като все пакъ смъртността къмъ 1926 год. е значително по-малка отъ тази къмъ 1900 година и за двата пола. Отъ 25—38 годишна възраст подобрението въ смъртността у мъжетѣ е по-голѣмо отколкото е при женитѣ. Къмъ 38 години настава изравнение и отъ тази възраст нагоре подобрението въ смъртността и въ двата пола пакъ прогресивно намалява, като при мъжетѣ намалява по-бърже отколкото при женитѣ. Отъ 66 годишна възраст нагоре за мъжетѣ и отъ 73 годишна възраст за женитѣ настъпва влошаване въ смъртността, което продължава до края. Това увеличение въ смъртността достига до 55% за мъжетѣ и 67% за женитѣ въ сравнение съ смъртността къмъ 1900 година. На какво се дължи увеличението на смъртността за високитѣ възрасти, това е единъ въпросъ, на който трудно може да се отговори. Войнитѣ отъ 1912 до 1918 год., съ своето физично и душевно напрежение и икономическо изтощение, навѣрно иматъ своя дѣлъ въ увеличението на смъртността между тѣзи, които презъ това време сж били минали зрѣлата възраст. Женитѣ, особено въ селата, взеха голѣмо участие въ стопанската издръжка на войната. Въ полската работа тѣ замѣстваха мъжетѣ си. Градската жена сжщо понесе не малко жертви. Всичко това неможѣ да не се отрази върху смъртността въ повисокитѣ възрасти. Но ако допустнемъ, че войната съ своитѣ напрежения и несгоди е главната причина за увеличаване смъртността въ голѣмитѣ възрасти, то сжщото явление би трѣбвало да се наблюдава и въ Германия, която сжщо прекара една тежка и продължителна война, налагаща голѣми напрежения и лишения. Отъ съответнитѣ статистически данни обаче, виждаме, че въ Германия, дори до 100 годишна възраст, смъртността къмъ 1925 година и при мъжетѣ и при женитѣ е намаляла въ сравнение съ смъртността къмъ 1900 година. Наистина намалението на смъртността при голѣмитѣ възрасти е по-малко, но все пакъ има намаление съ около 18% при мъжетѣ и 10% при женитѣ.

Въ Швейцария, която не е участвувала въ войната, а я използва за да повиши бла-

госъстоянието си, виждаме, че смъртността има сжщия ходъ, както у насъ. Подобрението на смъртността въ повечето възрасти върви успоредно съ това у насъ и въ крайнитѣ възрасти за мъжетѣ къмъ 90 години, а за женитѣ къмъ 85 години, смъртността къмъ 1920 година става по-голѣма, отколкото е била къмъ 1900 година. Следователно, неможѣмъ да смѣтаме непосредственитѣ последици отъ участието ни въ войнитѣ за единствена главна причина за увеличение на смъртността за високитѣ възрасти. Трѣбва да потърсимъ и други причини. Като такива у насъ може да приемемъ прииждането на голѣмъ брой бѣжанци тракийци, западно покрайненци, македонци и руси. Тѣзи хора, откъснати отъ родни огнища, отъ земя и поминѣкъ, преживѣха една тежка борба за сществуване и приспособяване къмъ новитѣ условия на животъ. Тази борба я изнесоха главно възрастнитѣ и по-старитѣ. Сжщо и мъката по родни огнища е скѣсила живота на мнозина отъ тѣхъ.

Срѣдната продължителностъ на бждеция животъ E_x за мъжетѣ и за женитѣ за еднаквитѣ възрасти е почти еднаква, както къмъ 1900 година, така и къмъ 1926 година. Тѣй къмъ 1900 година E_x , т. е. срѣдната продължителностъ на бждеция животъ при самото раждане за мъжетѣ е 39.99 години, а за женитѣ 40.33 години. Отъ една годишна до 46 годишна възраст, срѣдната продължителностъ на бждеция животъ на мъжетѣ е по-голѣма отколкото на женитѣ. При 47 годишна възраст, тя се изравнява съ тази на женитѣ. Отъ тази възраст до 57 годишна възраст, срѣдната продължителностъ на бждеция животъ на женитѣ е по-голѣма, а следъ тази възраст дори до края, остава все по-малка, отколкото е срѣдната продължителностъ на бждеция животъ на мъжетѣ. Разликитѣ, обаче, не сж голѣми.

Презъ 1926 год. E_0 за мъжетѣ е 45.92 год., а за женитѣ е 46.64. Отъ 1 год. възраст до 25 годишна възраст, срѣдната продължителностъ на бждеция животъ на мъжетѣ е по-голѣма, отколкото на женитѣ, но следъ тази възраст остава по-малка и свършва тѣй до края на таблицата.

Срѣдната продължителностъ на бждеция животъ при 0 год. възраст е увеличена къмъ 1926 год. въ сравнение съ 1900 год., съ около 6 години, както при мъжетѣ, така и при женитѣ. Това се дължи на намалената смъртностъ при низкитѣ и срѣдни възрасти къмъ 1926 год. Следъ 46 год. възраст E_x къмъ 1926 год. е по-малка отколкото къмъ 1900 год., което се дължи на увеличената смъртностъ за високитѣ възрасти.

При женитѣ имаме сжщото положение, само че намалението на E_x къмъ 1926 год. въ сравнение съ 1900 година започва отъ 57 годишна възраст.